

Mše svaté:

neděle: 8⁰⁰, 9³⁰ (s katechezí pro děti), 11⁰⁰, 18³⁰
všední dny: 6⁰⁰, 18³⁰
sobota: 14¹⁵ - v psychiatrické léčebně v Brně - Černovicích

Pobožnosti:

první pátek v měsíci: 18⁰⁰ - adorace a pobožnost k Božskému srdci
první sobota v měsíci: 17³⁰ - mariánská pobožnost
pondělí: 18⁰⁰ - pobožnost vedená Mariinou legií

Úřední hodiny na faře:

tel.: 543 249 933

Út 9 - 12 h
Pá 15,30 - 18 h

GENERÁLNÍ ÚKLID KOSTELA

Prosíme Vás všechny, abyste se zapojili svým dílem do generálního úklidu našeho kostela. Setkání proběhne v sobotu **4.4. od 8 h.** Po úklidu bude následovat společné posezení.

Děkujeme všem, kteří se již zapojili do úklidu a jiných potřebných prací v našem kostele.

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Každý pátek po večerní bohoslužbě jste zváni k posezení a rozjímání nad biblickými texty. Občerstvení zajištěno, slovem provází bratr Jan Blaha.

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY

Hledáme dobrovolníky na dohled kaple v psychiatrické léčebně v Černovicích o nedělích mezi 14 a 16 hodinou. Ve službě by střídalo více osob, takže by byla služba pravděpodobně jedenkrát měsíčně.

Kontaktní osoba: Eliška Trmačová, tel.: 603 900 387

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2009

V sobotu 3. ledna se přibližně 12 koledníků nejen z naší farnosti vypravilo oslovovat spoluobčany v Brně-Černovicích s žádostí o příspěvek na Tříkrálovou sbírku. Bylo vybráno celkem 43 998 Kč.

Ze srdce děkujeme všem dárcům i koledníkům.

- MS -

Redakce farního zpravodaje

Webové stránky farnosti: www.farnost-krenova.blogspot.com e-mail: krenova@email.cz

Za redakci: Majka Sychrová (MaS), Oldřich Lanča (OL), Miloslav Trmač, Jiří Štásta (JŠ) a Marek Schwarz (MS)

ZPRAVODAJ

Farnosti Brno –
Křenová
Březen 2009

č. **10**

Radostné a požehnané Velikonoce!

Velikonoce - největší křesťanský svátek. Kristus vstal z mrtvých. To je strhující poselství pro všechny. V tom spočívá smysl těchto svátků. Obnova křestního slibu, velikonoční svátost smíření a svatě přijímání nás vedou k tomu, aby se zmrtvýchvstalý Kristus stal středem našeho života.

Je mnoho lidí v dnešní době, kteří o Ježíšově vítězství nad smrtí nevědí nebo o tom pochybují. Šťastní jsou ti, kdo to vědí a věří tomu.

Ať Vás velikonoční Aleluja naplní radostí a pokojem!

Redakce zpravodaje

Dne 10.3.2009 povolal náš Pán do věčného domova svoji věrnou služebnici **slečnu Sigrid Wagnerovou**, dlouholetou hospodyně na naší faře. Vyprošujeme jí nebeskou radost za desetiletí obětavé práce pro naše kněze a naši farnost. R.I.P.

DUCHOVNÍ SLOVO

Bůh zkouší Abraháma, aby obětoval Izáka. Nezbytnost obětovat života za druhé.

Příběh o Hospodinově příkazu Abrahámovi, aby obětoval syna Izáka (**Gn 22,1-18**) podle zvyklostí pohanů obětovat své prvorozence bohům, je předobrazem Kristova utrpení a oběti života, které přinesl za celé hříšné stvoření.

Bůh však ani v nejmenším nepožadoval, aby Izák byl skutečně obětován. Podrobil jen Abraháma zvlášť obtížné **zkoušce důvěry**, aby člověk, celý lidský rod, mohl být zachráněn. Z důvodu požadavku potřebné **spravedlnosti**, kvůli lidské vině, Bůh po právu **musí** po každém člověku žádat **nejvyšší oběť života** jako projev nejvyšší lásky jednoho člověka k druhému, aby nikdo nebyl stížen prokletím sv. Mat 3,24, aby nikdo nebyl od Boha zavržen.

Láska k druhým je snad nejdůležitějším příkazem pro **každého člověka**. Přesvědčení, že Boha lze usmířit jen projevem nejvyšší lásky, tedy obětí vlastního života za druhé, je **nejzákladnější pravdou**, ale i **výzvou** každému, kdo Boha nade vše miluje.

Jestliže oběť života se netýká jenom Izáka, ale překvapivě i **každého člověka**, který usiluje, aby se jemu samotnému, i všemu stvoření, dostalo spásy, Hospodin měl potom právo od Abraháma souhlas s obětí jeho syna vyžadovat. Ve své lásce však život Izáka ušetřil!

Jinak tomu však je s Božím Synem, naším Pánem. Podle epištoly sv. Pavla (**Ř 8,31b-34**) „*Bůh neušetřil vlastního Syna, ale za nás, za všechny, jej vydal*“ v. 32a. Důvodů je několik. Především je to projev obětující se lásky, aby se dokonale naplnila Boží **spravedlnost**. Kristus byl obětován, aby tak byly odčiněny naše viny.

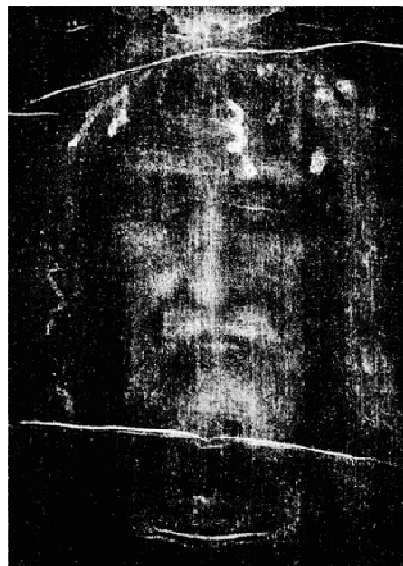
Ve svém Synu nás Bůh nejen ospravedlnil. „*Spolu s Kristem nám daroval všechno*“ v. 32b. To znamená především obdarování pro naši budoucnost. Nejen odčinění provinění, ale především bohatství **Božích darů** pro právě probíhající, ale i nastávající budoucí život s Bohem a pro Boha. Po „*ospravedlnění těch, které předem určil a které povolal a také oslavil*“ ^{Ř 8,30} se otvírá celému stvoření perspektiva záchrany skrze **povolání** a oslavené, tedy skrze nás.

Tak jako Abrahámovi Hospodin projevili nejvyšší lásku tím, že ho ušetřil hrozící zkázy, ztráty vlastního syna, a zahrnul ho požehnáním, tak také ve svém úradku chce ušetřit od věčné záhuby celé stvoření. Pro všechny bytosti odvrácené od Boha platí příslib spásy podle Pavlových slov: „*jestliže jsme my (i ti, kdo Boha dosud nemilují) jako nepřátelé byli usmířeni s Bohem smrtí jeho Syna, tím spíše jako usmíření budeme zachráněni jeho životem*“ ^{Ř 5,10}. **Kristus žije** zajisté jak pro nás, tak stejně i **pro ty**, kteří nejvíc potřebují pomoc a záchranu. Žije tedy i pro ty, kteří odpadli a Boha vlastně nenávidí, přesto, že je Bůh nekonečně miluje.

S ohledem na nás to znamená, že nemůže stačit hříšný svět snad pouze zachránit skrze krev Božího Syna, jak by se to jinak mohlo zdát. Je naprosto nezbytné **životem**, tedy skrze **působení Krista**, po odpuštění hříchů u současně žijících lidí, zvláště **u mladých**, vybudovat nový život.

U kteréhokoli člověka budování **nového života**, postupné získávání podoby s Kristem, musí probíhat **zprostředkovaně** skrze ty, které Bůh **vyvolil, ospravedlnil a oslavil**, tedy skrze nás, kteří již Krista milujeme a Kristu patříme. „*Proto, je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly (zotročení hříchem), hle, je tu všechno nové*“ ^{2Kor 5,17}.

Kristus dle Pavlových slov „*je po Boží pravici a přimlouvá se za nás*“ ^{Ř 8,34}. Abychom mohli být skutečně ospravedlněni, je po příkladu Krista tmavě hnědé, bez přesných obrysů. Zatímco tyto otisky jsou jako negativní fotografie, stopy krve jsou pozitivní.

Podle krvavých skvrn na čele a na rozhraní vlasů byly jemné cévy probodeny trny a krev stékala k obočí, po skráních a zátylí. Usuzuje se, že trnová koruna měla spíše tvar helmy. Podle židovského pohřebního rituálu se zemřelým kladly na oční víčka mince. Na pravém oku, které bylo asi probodeno trnem je otisk mince z doby Pontia Piláta. Tvář nese stopy úderů, pravá strana, dolní ret a část brady jsou oteklé, nos přeražený. Celé tělo je poseto ranami po bičování. Napočítalo se asi 80 ran, převládají rány ve dvojicích asi 3 cm dlouhé. To odpovídá 40 povoleným ranám, aby odsouzený zůstal živ. Vše nasvědčuje tomu, že osoba byla před smrtí surově zbita a zbičována. Pohmožděniny, zvláště otlačeniny na pravém rameni způsobila tíha

kříže nebo příčného břevna. Kříž mohl vážit asi 100 kg, břevno 35 kg. Dále vidíme stopy po ukřižování – ruce jsou probity v zápěstí, nohy v nártu. Největší rána se nachází mezi 5. a 6. žebrem. Je dlouhá 4,5 cm a široká 1,5 cm. Experti soudní medicíny usuzují, že tělo nezůstalo v plátně déle než 36 hodin a nezanechalo na něm žádné stopy rozkladu. S naprostou jistotou nikdo tělo z plátna nevyjímal, protože stopy krve jsou zcela nenarušené a není stop po odtrhávání plátna z otevřených ran. Pro pravost plátna hovoří i nálezy pylových zrněk v plátně. Pocházejí z rostlin, které rostou jen v Palestině a v okolí Mrtvého moře a Negebu.

Církev se k pravosti plátna nevyjadřuje. Jan Pavel II. prohlásil v roce 1998, že plátno není záležitostí víry, zůstává však výzvou pro naši inteligenci. Vědce vyzval, aby k plátnu přistupovali nepředpojatě. V homilii v Turíně dále uvedl, že svatý rubáš je nejkrásnější relikvií o utrpení a zmrtvýchvstání. Milosrdná Boží láska vítězí nad každou bídou, nad každým pokušením v zoufalství.

I když se tento článek omezil jen na střízlivá fakta, křesťana nemohou tato fakta nechat chladným. Turínské plátno spolu s texty evangelíí nás hluboce dojímají svou výpovědí o Ježíšově utrpení a smrti, o velikosti jeho lásky k nám. Svědectví turínského plátna nás vede k pokleknutí před křížem, k rozjímání a díkůvzdání. Velkopáteční drama nekončí v hrobě. Kristova tvář na plátně přes stopy hrozného utrpení vyznačuje i ve smrti vznešenost Syna

člověka, kterého žalmista nazval nejkrásnějším ze synů lidských. Dává naději na úsvit prvního dne po sobotě.

- OL -

POSVÁTNE TURÍNSKÉ PLÁTNO

Jde o nejvzácnější křesťanskou relikvii, neboť jde o plátno, do něhož bylo podle tradice zahaleno po sejmutí s kříže tělo Ježíše Krista. Připomeňme si nejdůležitější údaje, které o této památce známe.

Plátno má velmi pohnutou historii. Předpokládá se, že první křesťané je uchovávali ve veliké úctě. Pokud je plátno totožné s pověstnou podobou či zobrazením Krista zvaným Mandilion, bylo objeveno v 6. století v Edesse (dnes Urfa ve východním Turecku), slavném místě křesťanství. Je možné, že apoštol Tadeáš přinesl vzácný obraz do Edessy a daroval jej králi Agbarovi, jak říká tradice. V roce 943 obléhalo Edessu byzantské vojsko. Město dostalo ultimátum: Bude ušetřeno, když Řekům vydá Mandilion. Emír v Edesse nakonec obraz vydal, a tak se Mandilion dostal do Konstantinopole (Cařihradu). Při čtvrté křížácké výpravě došlo ke střetu mezi Řeky a křížáky. Křížáci dobyli Konstantinopol a plátno během bojů zmizelo. V letech 1337 až 1356 se plátno objevilo ve Francii. Jeho vlastníkem byl Gotfryd de Charny. Mezi lety 1453 a 1457 darovala poslední dědička rodu de Charny plátno knížeti Ludvíku Savojskému. Plátno bylo postupně uchováváno na různých místech. Roku 1532 bylo při požáru na okrajích poškozeno. Od roku 1578 je uloženo v Turíně, kde je dodnes. Plátno bývá čas od času vystavováno.

Během staletí byla jeho pravost často popírána a docházelo k pokusům o jeho likvidaci. Jeho odpůrci tvrdili, že autorem obrazu je Leonardo da Vinci. Roku 1988 rozšířila média zprávu, že podle karbonového testu je plátno falzifikát a pochází z 13.–14. století. Zmíněný test byl zmanipulován. K poslednímu útoku na relikvii došlo na jaře 1997, kdy byl záměrně založen požár vzácné baziliky, kde je uchovávána. Plátno však bylo v poslední chvíli zachráněno.

Plátno bylo poprvé fotografováno v r. 1898 turínským právníkem a fotoamatérem Secondo Piem. Vyvolaná fotografická deska vzbudila velký rozruch. Objevil se na ní pozitivní obraz. Skutečný obraz na plátně je vlastně dokonalý fotografický negativ. Vytvořit něco takového by nedokázal ani největší malíř. Od té doby bylo plátno podrobeno zkoumání pomocí nejmodernějších přístrojů, dokonce za účasti NASA.

Co nyní o plátně víme? Plátno je utkáno starověkou technologií ze lnu s příměsí bavlny. Je barvy slonové kosti, mírně zažloutlé. Měří 436 cm na délku a 110 cm na šířku. Na plátně je pouhým okem vidět obrysy, otisky těla muže vysokého asi 180 cm. Tělo bylo položeno naznak na plátno a druhá polovina plátna byla přehozena přes hlavu. Zezadu je otisk týlu hlavy, krku, zad, pánevního svalstva a dolních končetin. Vpředu se otiskl obličej, prsa, zkřížené ruce a nohy zepředu. Dvě řady skvrn jsou stopy po požáru z r. 1532,

dále nepravidelné čáry vzniklé skládáním plátna. Otisky těla jsou jednobarevné, třeba, abychom se naučili sloužit druhým, milovat druhé ve skutcích a v pravdě a tak se Kristu připodobnili.

Potvrzují to i jiná slova Pavlovy epištoly: „*Kristus zemřel za všechny, aby ti, kteří žijí, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel a vstal z mrtvých*“ ^{2Kor 5,15}. „*Jsmetedy Kristovi vyslanci* (ke službě světu) ... *Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my stali Boží spravedlností v něm*“ ^{2Kor 5,20, 21}.

Stali jsem se tedy nositeli „*Boží spravedlnosti*“ ^{2Kor 5,21}, jak s ohledem na nás samé, tak i s ohledem na **všechny**, které jsme přivedli jménem Kristovým ke spravedlnosti. „*Jednou Kristus vzkříšený z mrtvých již neumírá*“ ^{Ř 6,9}. Odevzdal nás Bohu a Otcí. Za své učedníky (za nás) se modlí: „*Jako jsi mě (Otče) poslal na svět, i já jsem je poslal na svět. A sám sebe posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni*“ ^{J 17,17,18}. Být poslán a posvěcen znamená přijetí **královské** důstojnosti a moci **kněžské**. Znamená to stát se prostředníky u Boha, stát se „*královským kněžstvem*“ ^{srv. 1P 2,9; Ex 19,6}.

V Brně na Křenové 8. března 2009

Váš bratr Jan

SVATÝ TÝDEN

Svatý týden nebo také pašijový začíná Květnou nedělí a končí na Bílou sobotu před započítáním velikonoční vigilie (svatovečera). Pašijový jej nazýváme proto, že se v něm čtou pašije, tj. zprávy všech čtyř evangelistů o umučení (passio) a smrti Pána Ježíše.

Na Květnou neděli se žehnají ratolesti a koná se průvod **věřících** na památku Kristova vjezdu do Jeruzaléma několik dní před jeho umučením. Zelený čtvrtek připomíná ustanovení Eucharistie při Poslední večeři a Ježíšovu smrtelnou úzkost v zahradě Getsemanské. Po radostném „Sláva na výsostech Bohu“ při mši svaté se rozezní varhany a zvony, které pak na znamení smutku umlkají až do velikonoční vigilie.

V slavnostní liturgii Velkého pátku církev rozjímá o tajemství Kristova utrpení a smrti. Neslouží se mše svatá. Liturgii tvoří čtení pašijí, přímluvy, svaté přijímání a uctívání svatého kříže. Svátost oltářní se odnáší do Božího hrobu.

Bílá sobota je den, kdy si církev připomíná, že Kristus po vítězném boji kříže odpočíval v hrobě. Ten den máme příležitost k adoraci a tichému rozjímání u Božího hrobu. V liturgii velikonoční vigilie po žehnání ohně následuje slavnost velikonoční svíce, bohoslužba slova, svěcení křestní vody, obnova křestní slibu a slavení eucharistie.

- OL -

ADORACE U BOŽÍHO HROBU

Když se řekne „Boží hrob“, vždycky to ve mne vyvolává živé vzpomínky z dětství. Silně na mne působila už samotná liturgie Svatého týdne, oltáře zastřené fialovými závěsy, klapání místo zvonků, ale mimořádný dojem ve mně vyvolávala kaple svatého Inocence vedle oltáře, která byla krásně upravena jako Boží hrob. Záručně dveří byly zakryté napodobeninou skalního vchodu. Před nimi stáli čestnou stráž s tasenými šavlemi Orli, mezi nimi moji dva starší bratři. V záplavě květin a světel svíček zářila historická zlatá monstrance s Nejsvětější svátostí, zahalená závojem. Ve spodní části oltáře spočívala socha mrtvého Krista. Bylo to pro mne něco tajemného a krásného, co jsem tehdy ještě nedovedl pochopit.

Člověk dnešní doby je soustavně ohlušován přehnanými decibely, vizuálními dojmy, neustálým spěchem za něčím. Ztratil cit pro posvátno, pro tajemství, pro něco vyššího, co přesahuje jeho konzumní horizont. V této uspěchané době, plné neklidu a napětí, jakoby zaniklo: „Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi.“

Zanechejme na Bílou sobotu aspoň na chvíli své problémy a starosti za branou kostela a ponořme se do uklidňujícího ticha, které v kostele vládne. Naše kroky směřují k Božímu hrobu, kde poklekne. V záři světel a uprostřed spousty květů tu svítí bělostná Hostie v monstranci a ležící socha Spasitele připomíná závěr velkopátečního dramatu. V Nejsvětější Svátosti je tu přítomen Syn Boží jako pravý Bůh a pravý člověk. Tentýž Ježíš, který prožíval smrtelný zápas v zahradě Getsemanské, který byl bičován, korunován trním a ukřižován jako oběť za naše hříchy. A byl to znovu On, který třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, kde slavně kraluje po pravici Otce. Obklopen zástupy andělů, kteří se mu klanějí, přebývá ve svatostánku na našich oltářích, jak v jednom vidění spatřila bl. Anděla z Foligna. Tentýž Ježíš je zde před námi a čeká na nás.

Využijme této vzácné příležitosti, kdy nás nikdo a nic neruší, k tiché adoraci. Co je to adorace? V adoraci se klaníme Bohu v Nejsvětější Trojici. To je základní postoj člověka k jeho Stvořiteli. Adorace zahrnuje v sobě chválu Boha, díkuvzdání, lásku k Bohu a k lidem a prosbu za naplnění Božích záměrů.

Čtení pašijí při obřadech Svatého týdne a vystavený kříž nám staví před oči velikost Boží lásky a oběť Božího Syna, jeho nezměrné utrpení a smrt. Mějme to všechno na mysli, když klečíme u Božího hrobu. Jak odpovíme na tuto lásku? Co můžeme Spasiteli nabídnout? Vždyť všechno, co máme a co jsme, máme od něho. Obětujeme mu svá srdce, své myšlenky, svá přání a snažme se vše uvést do souladu s Jeho vůlí.

Prosme o pomoc v tomto úsilí. Není to vůbec snadné, být v dnešní době křesťanem. Nespoléhejme jen na sebe, ke všemu potřebujeme Boží

OPAKUJEME SI Z KATECHISMU

Desatero Božích přikázání

1. V jednoho Boha věřit budeš.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi.
5. Nezapomeš.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Nepožádáš statku bližního svého.

(Katechismus katolické církve, str. 506 - 507)

Církevní přikázání zní

1. O nedělích a zasvěcených svátcích se zúčastnit celé mše svaté a zdržet se práce a činností, které by posvěcování těchto dní mohly bránit.
2. Alespoň jednou za rok vyznat své hříchy ve svátosti smíření.
3. Alespoň v době velikonoční přistoupit ke svatému přijímání.
4. Ve dnech stanovených církví se zdržovat požívání masa a zachovávat půst
5. Podle svých možností přispívat na hmotné potřeby církve.

(Kompendium KKC čl. 432)

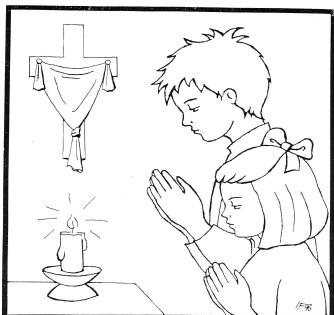
"Proč hledáte živého mezi mrtvými?

Není tu, vstal! Vzpomeňte si, jak vám ještě v Galileji říkal:
`Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí a být ukřižován, ale třetího dne vstane z mrtvých.'"

(Lk 24,5 - 7)

KŘÍŽOVÉ CESTY PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Každoročně v postní době před Velikonocemi bývají v našem kostele na Křenové pobožnosti Křížové cesty pro děti a mládež. I letos zveme malé i velké děti k účasti ať už čtením, zpěvem nebo do průvodu. Po tři pátky se budeme scházet :

- **20. března v 17.00** hod zkouška zpěvu s kytarou na faře, v 18.00 hod modlitba v kostele
 - **27. března v 18.00 hod** modlitba v kostele
 - **3. dubna v 17.00** hod zkouška zpěvu s kytarou na faře, v 18.00 hod modlitba v kostele
- Využijte s dětmi této příležitosti alespoň třikrát za celou postní dobu!

POSTNÍ AKTIVITA PRO DĚTI - OTEVŘÍT SRDCE PÁNU JEŽÍŠI

Letos se v postní době zaměříme s dětmi na otevírání našich srdcí pro Pána Ježíše. V nedělních katechezích si (mimo povídání o evangeliu) postupně připomínáme prostředky a vyměňujeme si zkušenosti, jak nejlépe naše srdce Ježíši otevírat.

PŘÍPRAVA NA PRVNÍ SVATÉ PŘÍJÍMÁNÍ

Příprava na svaté přijímání bude probíhat v naší farnosti individuálně. Zájemci mají poslední možnost přijít na první setkání, které se uskuteční v pátek **27. března v učebně na faře v 17.00 hod.!** Neodkládejme zbytečně našim dětem jejich první intenzivní setkání s Pánem Ježíšem v eucharistii.

- MaS -

Z KATECHISMU O EUCHARISTII

„Přijímáním vzrůstá naše spojení s Kristem. Přijímat tělo Páně přináší jako hlavní plod důvěrné spojení s Ježíšem Kristem...“

„Co působí hmotný pokrm v našem tělesném životě, to podivuhodným způsobem uskutečňuje přijímání v našem duchovním životě. Přijímání těla vzkříšeného Krista... uchovává, rozmnožuje a obnovuje milost přijatou při křtu a dává jí růst. Růst křesťanského života vyžaduje, aby byl živen eucharistickým přijímáním, chlebem našeho putování...“

„Přijímání nás odděluje od hříchu. Kristovo tělo, které přijímáme ve svatém přijímání, -se vydalo za nás-, a krev, kterou pijeme, -byla prolita za mnohé na odpuštění hříchů-. Proto nás eucharistie nemůže spojit s Kristem, aniž by nás neočistila od spáchaných hříchů a neochránila nás proti hříchům budoucím...“

„Jako tělesný pokrm slouží k tomu, aby obnovil ztracené síly, tak eucharistie posiluje lásku, která má v každodenním životě sklon slábnout...“

pomoc. Zde o ni můžeme prosit. Neboť zde klečíme před svým Bohem a Pánem. Před Bohem, který nás přes všechny naše poklesky a chyby miluje. Svatá Kateřina Janovská řekla: „Čas strávený před svatostánkem je nejlépe prožitý čas mého života.“ Ať se jím stane i naše adorace u Božího hrobu.

- OL -

Z HISTORIE NAŠÍ FARNOSTI

Interiér kostela působí uceleným dojmem. Chránová loď je zaklenuta valenou klenbou. Secesní nástěnnou malbu navrhl vídeňský malíř Hans Kalmsteiner a provedl František Kolbábek z Náměště nad Oslavou. Uplatnily se tu mariánské symboly lilí a růží, v kněžišti emblémy invokací loretánské litanie.

Barevné okenní vitráže zhotovil brněnský závod Evžena Škardy podle návrhů malíře Jaroslava Malého. V západní stěně vidíme okna se sv. Aloisem, sv. Mikulášem, sv. Janem Nepomuckým a biskupem, jehož jméno neznáme, s nemocným. Velké okno příčné lodi zachycuje boje se Švédy, dále na něm vidíme brněnské paládium - milostný obraz Panny Marie Svatotomské a postavu P. Martina Středy, rektora jezuitské koleje. Oválná okna v kněžišti představují sv. Filoménu, sv. Jana Křtitele, sv. Jana Bosca a sv. Jana Marii Vianneye. Okno v kapli má jako motiv zasnoubení Panny Marie. Okna ve východní stěně byla na konci 2. světové války zničena výbuchem bomb a vitráže byly nahrazeny čirým sklem. O oknech v průčelí kostela (sv. Alžběta Durynská a Kristus Král) jsme již hovořili.

Menza a svatostánek hlavního oltáře jsou zhotoveny z bílého mramoru a z umělého růžového mramoru, z něhož je též retabulum (oltářní nástavec nad menzou). Patrony donátorů představují bronzové sochy sv. Bedřicha a sv. Alžběty Durynské. Působivý oltářní obraz vytvořil brněnský malíř Johann Friedrich Wacha. K Panně Marii Immaculatě v bílé říze se upínají klečící postavy sv. Petra a Pavla, patronů města, spodní okraj vyplňuje veduta Brna. Podlahu kněžiště zdobí znak biskupa Pavla Huyna. Levý boční oltář Nejsvětějšího Srdce Ježíšova zdobí obraz J. F. Wachy a adorující postavy donátorů - válečného invalidy a jeho matky. Vpravo je boční oltář sv. Josefa s obrazem od Eduarda Csanka.

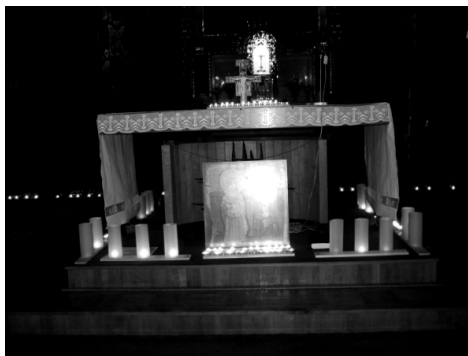
Kazatelnu zdobí reliéfy čtyř evangelistů. Oltář svatého Kříže v pravé příčné lodi pochází z kaple psychiatrické léčebny a do secesního vybavení kostela nezapadá. Osmiboká křtitelnice - protějšek kazatelny - je zdobena reliéfy církevních Otců (sv. Řehoř, Augustin, Ambrož a Jeroným) a dalšími motivy.

Architekt Holik navrhl v secesním slohu také dřevěné lavice a zpodělnice. V letech 1967 - 1983 probíhala celková oprava kostela a restaurátorské práce v interiéru. Po liturgické reformě 2. vatikánského koncilu byl v roce 1968 pořízen obětní stůl podle návrhu Ludvíka Kolka. Opravy zajišťoval tehdejší duchovní správce P. Bohuslav Cemper. Končíme pohled do historie i prohlídku našeho farního kostela. Secesní kostel Franze Holika je ojedinělým dílem svého druhu. I dnes obdivujeme ornamentální styl, který je pro tento sloh charakteristický. Stavba sama, vnitřní malba, vitráže i vybavení chrámu tvoří umělecky ucelené dílo a současně důstojný stánek Boží. V lednu tohoto roku uplynulo 95 let od jeho vysvěcení.

Vážme si dědictví našich zbožných předků. S radostí navštěvujeme mši svatou a pobožnosti, které jsou tu pro nás. Využijme vzácných příležitostí, kdy je umožněna adorace Nejsvětější svátosti. Podle svých možností pomáhejme udržovat tento chrám v provozu příspěvkem či přímo přiloženou rukou k dílu, například při jeho úklidu. Pán Bůh vám to odplatí.

- OL -

OHLÉDNUTÍ ZA MODLITBOU SE ZPĚVY Z TAIZÉ

20.1. večer strávilo v našem kostele čas modlitbou a zpěvem před Pánem více než sto mladých lidí. Děkujeme všem zúčastněným, organizátorům a zvláště židenickému sboru za krásné prožité chvíle. Po skončení celé modlitby následovalo občerstvení v prostorách našeho kostela.

Webový odkaz na pořízené fotografie naleznete na farních stránkách.

Další modlitba se zpěvy z Taizé je plánována na neděli **22.3.2009 v 19:45** hodin. Rádi bychom tuto modlitbu zařadili do pravidelného programu naší farnosti.

- JŠ -

Slovo Kristovo ať ve vás přebývá v hojnosti. Vyučujte a napomínejte se navzájem ve vši moudrosti. S vděčností v srdci zpívejte Pánu žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně.
(Kol 3,16)

EKUMENICKÁ MODLITBA SE ZPĚVY Z TAIZÉ

Přijměte srdečné pozvání na **Ekumenickou modlitbu se zpěvy z Taizé**, která se uskuteční v neděli **22.3.2009 v 19:45** hodin v našem kostele Brno-Křenová.

Pořádá farnost Brno – Křenová a její mládež ve spolupráci s další brněnskou mládeží.

HLEDÁME DALŠÍ ZPĚVÁKY A SBORMISTRA

Farnost Brno-Křenová hledá sbormistra a zpěváky (tenoristy) pro obnovující se pěvecký sbor při farnosti Brno – Křenová.

Nácvik písní sboru probíhá každou neděli večer od 19,15 na faře při kostele, ulice Křenová 21a. V případě zajmu kontaktuj, prosím, Marii Kratochvílovou na telefonu 606603911 nebo Josefa Kratochvíla na telefonu 775672121 nebo na emailových adresách mariane.k@seznam.cz a josef.krat@volny.cz.

Věříme, že i s tvou pomocí k nám Bůh pošle toho správného sbormistra i zpěváky.

BESEDA O AFGHÁNISTÁNU S VOJENSKÝM KAPLANEM

Srdečně Vás zveme na besedu **o misi v Afghánistánu s vojenským kaplanem Petrem Svobodou**, který u nás před lety také působil jako kaplan. V neděli **22.3.2009 v 16:30** hodin u nás ve farnosti. Sejdeme se na faře a v případě velkého počtu účastníků se přesuneme do kostela.

Kaplan 1. kontingentu mise

Logar kapitán Petr Svoboda byl v roce 2008 na několikaměsíční misi v Afghánistánu. Přijde mezi nás a podělí se o své zkušenosti z života v misi.

Podrobné informace a další aktuality na farních webových stránkách:
www.farnost-krenova.blogspot.com